

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE 2009. DECEMBER

„Amit tehát szeretnétek hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyan azt cselekedjétek velük.”
Mt 7, 12

Angyali hangok

Ma mindenütt angyalokkal találkozunk. Körbe vesznek bennünket, az angyal árucikké, bulvár-szlogenné formálódott. Ott van a szalvétán, mosolyog a viaszgyertyán, az angyalkalendárium napi üzenetet küld, az angyalhang elérhetetlen szférákba vezet. Angyali erények hirdetik a jóság, reménység, szeretet hatalmát. Karácsony bibliai angyala ezzel szemben utat mutat és énekel, nem önmagában tetszeleg, hanem Istent hirdet. Az angyal a bibliai tanítás alapján Isten láthatatlan teremtményei közé sorolható, amelyek életerővé válnak az emberben. Nem szalvétadísz, nem jóstégely, hanem Isten üzenetének láthatatlan hírnöke. Chagall festményein mindig is szerettem az „angyali háttér”. Az események mögött angyali dimenzió biztosítja az élet lendületét. A vászon világosságához az angyalok biztosítanak színeket. Ezt az angyali háttérrel elfogadva túlzónak tartom a ma divatos angyaltengert. A hírnök nem esztétikai kelléke a történeteknek, hanem lélektani háttér az eseményeknek. Erre az angyalra ma is szükségünk van. Isten megfoghatatlan biztatására amely hozzánk szól, és minket akar eljuttatni a békesség születésének csodájához. Ne félj! – mondják az angyalok; belülről, lelkünkéből kell, hogy érezzük ez az ígéret bennünk él. Nem a félelem lelkét örököltük, hanem a józanság, az erő és a szeretet lelkében élünk Istennel, így vezet hatalmának világosságához. Az angyali vezetésen túl együtt énekelhetünk mi is hálaadó éneket Krisztus születésén: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.” Ez a közös ének összeköt bennünket itt élő keresztényeket és angyali dimenzióban éneklő hírnököket. Együtt láthatjuk Isten dicsőségét, amely megjelent Jézus születésében, együtt imádkozhatunk a földi békesség terjedéséért és közösen munkálkodhatunk az emberi jó áldásáért. Karácsony ünnepének angyali szava ne maradjon díszítő kellék számunkra, hanem vezessen bennünket az igazi csoda dicsőségéhez, Jézus Krisztus születéséhez.

Solymár Péter

Képeslap Rouenből

Franciaország egyik legjelentősebb történelmi városa. Valamiféle ódon szépség, intelligencia, francia rebelliség süt a falakból, épületekből. Ez már Normandia, közel Angliához és a tengerparthoz, tengermosta hideg város, francia halászemlékekkel, második világháborús francia ellenállók már elmosódott, de mégis a megtörténtségre és az örök mementóra felhívó emléktáblával.

Sokat megélt város. Mégis az ezredforduló után néhány évvel már csendes, téleleji hangulatban, ragyogva éli karácsony előtti csodálatos napjait.

Egy férfi lép be a postahivatalba. Első látásra szinte kortalan. Modern öltözetű, mely inkább középkorúnak láttatja. Ezt segíti könnyed járása, szemüvege alól kivillanó halványkék nézése. Az arca zárt, de időnként a gondolataiban állandóan vele lévő felvillanó emlékei néhány pillanatra megnyitják. Ez békét, talán még mélyről fakadó érzéseket sejtet, mely dacolva a mögötte eltelt félévszázaddal, valamiféle makacs boldogságvágyat tükröz, amely nem vágy, inkább biztos tudat, melyet finoman tudatni szeretne, úri módon, de erős szenvedélytől körülölelve.

A postahivatalnok expressz levelet vesz fel, még újév előtt, hogy odaérjen, hogy fél Európát átszelve Valaki elolvassa még. Fontos ez neki, ezért izgatott. Érdeklődik – de mivel francia tudása nem olyan jó – így angolul kérdez, mivel ezt a nyelvet jól beszéli, hiszen évtizedek óta ott él, de ez sem győzi meg a hivatalnokot angol állampolgárságáról és ez nem is csoda, hisz magyar ő a Tiszántúlról.

Milyen különös – senki sem tudja, hogy ezt a levelet feladta. Ez ugyanis nem szokványos újévi gratuláció. Sokkal mélyebb annál. Ezt a rövid, néhány szinte hétköznapi tűnő sort félévszázad emlékei kísérik, színezik és ettől válik hitelessé.

Milyen furcsa az egész, fel nem fogható, hogy ez a férfi aki Rouen-ban itt férjhez ment lányánál karácsonyol – ahogy írja a lapon – Magyarországra emlékezik egy Nőre, aki felnőtt gyermekei mellett szinte lány maradt, aki ott volt nyaranként az Alföldön és akihez sajnós az életét nem tudta hozzákötni.

Szereti élete magas szintjét – mégis neki az öröm ez a délután volt, december 21., amikor könnyed léptekkel a posta felé sietett, hogy feladja néhány sorát annak akinek ezzel örömet akart szerezni. A rouen-i városképet ábrázoló kártyára, sorai közé férfias érzelmeit, szívét rajzolja, úgy ahogyan csak ő tudja.

Sch-né Bolla Magdolna

Adventi várakozás

Az ádvent azt jelenti: megérkezés. Gyakran hallok embereket felsóhajtani: „Még nem vagyok itt teljesen. Először hadd érkezzem meg.” Legtöbbször nem vagyunk ott, ahol vagyunk – a lelkünk még nem érkezett meg. Az ádvent esély, hogy a lelkünk utolérjen bennünket. Csak aki teljesen jelen van, az képes kinyílni az újra.

Az ádvent szó gyökere, a latin *advenire*, felbukkan még a német „*Abenteuer*” és az angol „*adventure*” (kaland) szavakban is. Isten megérkezése hozzánk: kaland. Rutinos szokásaink, támaszaink és elvárásaink összeomlanak. Gyakran annyira Isten előregyártott, megmerevedett képére figyelünk, hogy az érkezését már észre se vesszük. Valami rendkívültre várunk, és nem vesszük észre, hogyan jön felénk Isten naponta: emberekben, akik kérnek tőlünk valamit vagy ránknevetnek. Akárkivel találkozzunk, Isten érkezik meg hozzánk általa, és különleges eseményt élhetünk át, ha nyitottak vagyunk rá. Ádventben épp erre lehetünk újra figyelmesek, hogy Isten minden pillanatban jön felénk és a szívünk halk jelzéseiben ragad meg minket. (Anselm Grün: *Das kleine Buch der Weihnachtsfreude* – részlet. Dávid Adél fordítása.)

Passaui barátok!

Azt hiszem, mindannyian úgy vagyunk vele, ha szívünknek kedves vendég jelzi érkezését, nem csak arra gondolunk, hogy tiszta, szép, meleg otthonunkban terített asztal mellett várjuk, hanem a magunk csinosítása mellett a lelkünket is ünneplőbe öltöztetjük.

Így volt ez most az Újpesti Evangélikus Gyülekezetben, amikor hírül vettük, hogy Passauból egy kamarakórus látogat el hozzánk. Passau!.....azonnal az emlékezetünkbe idéződik, hogy ott van eltemetve Szent István királyunk felesége Gizella, és annak idején a földrajzórán jól eszünkbe vésték, hogy Passaunál ömlik az Inn és az Ilz a Duna-ba. Nekünk íme már van két remek tájékozási pontunk a várossal kapcsolatban, de még nem ismerjük az ott élő embereket.

Felmerülhet a jogos kérdés, hogy Ők miért éppen minket szemeltek ki a bemutatkozásukhoz. A magyarázat egyszerű, mondhatni kézenfekvő: Surák István volt gyülekezeti tagunk a 80-as években odaköltözött, és mint az ottani Szent Máté evangélikus gyülekezet oszlopos tagja javasolta, hogy létesítsenek velünk testvér-gyülekezeti kapcsolatot. Az ötletet mindkét gyülekezet vezetősége magáévá tette, és így érkezett a gyülekezet küldöttsége július 31-én Budapestre. Bizonyára ők is tele voltak érdeklődéssel és kíváncsisággal!

A szombati napjuk a főváros nevezetességeinek megtekintésével telt el. Természetesen eljutottak a Deák téri templomba, és az Országos Evangélikus Múzeumba is. A nagy hőség és a sok látnivaló következtében annyira elfáradtak, hogy az esti program a szállodai szobájukban pihenéssel telt.

Azután vasárnap augusztus 2-án már jóval 10 óra előtt megtelt a templomunk feszülten várakozókkal. A karzaton elhelyezkedő 16 tagú kórus énekszámai szerves részeivé váltak az istentiszteletnek. Különösen a liturgikus részt színesítették, Bach – Händel – Mendelssohn műveivel.

Az oltári szolgálat után jött a meglepetés. Tőlünk Major Levente, tőlük az egyik kórustag gitarduóval kedveskedett. Úgy improvizáltak közösen, mintha egymással a zene nyelvén beszélgetnének, így a ragozás problematikája nem volt akadály és az üdítő dallamokat mindenki megértette..

A passaui gyülekezet lelkésznője dr. Edda Weise köszöntőjében hangsúlyozta, hogy bennünket máris sok minden köt össze: evangélikus hitünk, az hogy ők is mi is kisebbségben vagyunk városunkban, a Duna és végül a zene, amelynek most tanúi lehettünk. Isten áldását kérte az újpesti gyülekezet további életére. A vendégek velünk együtt élték meg az úrvacsorai közösséget. Végezetül a kórus szép gesztusként a záróénekünk első versszakát magyarul énekelte el. Meghatottan hallgattuk a majdnem tökéletes kiejtésüket, és végig azt éreztük, hogy valóban testvérek jöttek közénk. Az

istentiszteletet követően a gyülekezeti teremben a kölcsönös felügyelői köszöntések után terített asztalok mellett kezdődött el az igazi ismerkedés. Tőlük, róluk megtudtuk, hogy ebben az esztendőben ünneplik templomuk fennállásának 150. évfordulóját. A 6000 fős gyülekezetben 4 lelkész tevékenykedik, közülük az egyik az egyetemi ifjúsággal foglalkozik. Kórusuk rendszeresen közreműködik az istentiszteleti liturgiában, és évente kétszer hangversenyt ad.

Mi viszont azzal indítottunk – nem kis büszkeséggel –, hogy Újpesten az 1873-ban épült evangélikus templomunk eredeti formájában maradt meg. A gyülekezeti statisztikák tükrében – a II. világháború előtti és a mostani közötti különbség – megdöbbentette őket. Röviden ismertettük gyülekezetünk múltját és jelenét. Elismeréssel nyugtázták, hogy sok fiataalt láttak az istentiszteleten, így már ők is láthatják a gyülekezet jövőjét.

Sajnos a búcsú pillanatai hamar véget szakítottak ennek az örömteli és gyümölcsöző együttlétnek.

Ámde megvan a remény egy újabb találkozásra, mivel azzal búcsúztak, hogy Passauban folytatjuk...

Isten adja, hogy így legyen!

Lászik Mária

...ha csak egy kevés hiányzik

Hinni Jézus születésében, hinni Istenben csak azok kiváltsága akik tudják, ha megtesznek mindent, amire hivatottak, Isten melléjük áll és segíti őket. Ő azonban soha nem tesz meg helyettünk semmit. Segít elérni célunkat. Meghallgat és utat mutat, helyes útra terel. De ez nincs ingyen. Bizalmat, hitet és szeretetet kér cserébe. A legdrágább kincseket a földön.

Amikor ismerősök között beszéltem erről, a legjobb barátom háromszor is vissza-kérdezett. Mintha rosszul hallotta volna az előző válaszaimat. Félre hívott, azt gondolta ugratom, pedig ennél komolyabban még nem meséltem neki arról az érzésről, ami hatalmába kerített.

Hiszek Istenben! – ismételtem újra. Láttam rajta azt a nehezen leplezhető kételyt, amivel manapság gyakran szembesül a hitét nyíltan felvállaló. Vártam az ilyenkor szokásos, kétségekkel teli kérdéseket. De nem ez történt.

Kíváncsi lett. Kezdetben azt gondolta megbetegedtem, esetleg a családomban valaki. Később a munkahelyemről kérdezett. Nem értette mi történt velem. Megnyugtattam, hogy soha nem éreztem magam jobban, sikeres vagyok. Annyi a titkom, hogy az Új Találkozás interaktív istentisztelet hatása alá kerültem. Ezt az élményt élem át azóta is minden alkalommal. Új barátokra tettem szert. Boldogságtól sugárzó közösség tagja lehetek. Boldogan járok a vasárnapi Istentiszteletre. Számomra Isten tisztelete mindig itt kezdődik. Láttam rajta, hogy megleptem. Nem hitte, hogy egy Istentisztelet lehet modern. Olyan, amire a fiatalok szívesen beülnek és akkor is értik a történetet, ha addig még nem jártak egyetlen templomban sem. December 20-án 18.00-kor Ő is eljön velem a pestújhelyi evangélikus templomba. Hinni szeretne!

Készülődve a zárszámadásra!

Készülődve a 2009-es évi zárszámadásra, néhány gondolatot szeretnék megosztani Önökkel gyülekezetünk gazdálkodásáról. Mindenek előtt tudnunk kell hogy Egyházközségünk önfenntartó – mit jelent ez? – azt, hogy mi a gyülekezetünk tagjai tartjuk fenn, így bevételeink az alábbiakból tevődnek össze: adományok, önkéntes megajánlások, perselypénz, egyházfenntartói hozzájárulás (adó) és gyülekezeti tagjaink áldozatos munkavállalásai.

Köszönet és hála mindenkinek akik ebben a nehéz gazdasági helyzetben is hozzájárulnak bármivel is gyülekezetünk fenntartásához, mert ezek nélkül már nem létezne az Újpesti Evangélikus Egyházközség. Ezekből a befolyó összegekből a templom és a parókia műszaki állapotát őrizzuk, biztosítjuk a hitoktatói feladatokat, működ-

tejtjük a lelkészi hivatalt, szociális és karitatív tevékenységeket végzünk, a lelkész és a templomi segítők bérezését vállaljuk. Mindezeket 250 testvérünk egyházfenntartói járulékból fedezzük. A cél az lenne, hogy ezen a területen is minél többen vállalják a gyülekezet és egyháztámogatás rendszerességét, miután 250 ember nem tud eltartani templomot, gyülekezetet és lelkészi hivatalt. Körülbelül 3 millió forinttal támogatják a testvérek évente a gyülekezetet. Ez pedig sajnos nem elég! Minél több embert kell elérnünk, hogy az újpesti 1800 evangélikus közül legalább a fele egyházfenntartó legyen. Az egyházfenntartás összege éves jövedelmünk 1%, amely az átlagbér tekintetében 14000 forint, az átlagnyugdíj tekintetében pedig 10000 forint támogatást jelent.

Éves gazdálkodásunkat igyekszünk a realitások figyelembevételével végezni, törekedünk kiadásaink ésszerű csökkentésére.

Végezetül szeretném külön megköszönni a 2009. év Áldozati vasárnapra beérkezett 301.000.Ft. összegű adományt, és egyúttal kérni szeretném Önöket, hogy továbbra is támogassák egyházunkat lehetőségeink figyelembevételével minden eszközzel.

Áldott ünnepeket!

Vargha András
gazdasági vezető

Kiknek ajánljuk ezt a kötetet?

- ✓ 50 fölöttieknek
- ✓ Akik környezetében 50 fölöttiek élnek – hogy jobban értsék őket
- ✓ 50 alattiaknak – hogy tudják, mire számíthatnak
- ✓ Azoknak, akik az értéket nem csak pénzben mérik
- ✓ Azoknak, akiknek nincs szükségük folyamatos zajra – néha a csendet is szeretik
- ✓ Akik nem hiszik el, hogy az élet annyi, amennyit a felszín mutat
- ✓ Akik tudni akarják, akkor is értékesek, ha épp nem a csúcson járnak

ÜNNEPI ALKALMAK

December 13-án Advent 3. vasárnapján Lénárt Viktor prédikál

December 17-én 18 órakor Adventi este a templomban. Igét hirdet Budai Barnabás,
zenei kísérettel a gyülekezeti tagok szolgálnak.

December 20. 10 óra Advent 4. vasárnapja *Gyermekek karácsonya*

December 20. 18 óra Tematikus istentisztelet Pestújhelyen

Új Találkozás: Meseszép valóság

December 24-én délután 16 óra *Szenteste Liturgiája*

December 25-én, 26-án délelőtt 10 óra *Ünnepi Istentisztelet*

December 27-én 10 óra *Vasárnapi istentisztelet*

December 31-én este 18 óra *Hálaadó istentisztelet*

Január 1-én délelőtt 10 óra *Úrvacsorai istentisztelet*

KÁPOSZTÁSMEGYEREN ISTENTISZTELET

Minden hónap 1-2. vasárnap reggel 9 óra

Cím: Tóth Aladár u. 2-4, Szentháromság Templom kápolnája

Kedves Testvéreink! Körlevelünkben szokás szerint kérjük, hogy aki még nem rendezte ezévi egyházfenntartói-járulék befizetését, a mellékelt csekkel szíveskedjék megtenni! Mindazok, akik már eleget tettek ennek, a csekket a jövő évben felhasználhatják.

Gyülekezetünk számlaszáma: **11704007-20183107**

Minden kedves testvérünknek
áldott karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt kívánunk!

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

Kiadja: az Újpesti Evangélikus Egyházközség

Budapest, 1043, Lebstück M. út 36-38. Tel.: 3-890-912

Szerkesztő: Solymár Péter • Nyomdai előkészítés: Galgóczi Andrea

honlap: <http://ujpest.lutheran.hu> • email: peter.solymar@lutheran.hu